

Vec C-256/09

Bianca Purrucker

proti

Guillermovi Vallésovi Pérezovi

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Bundesgerichtshof)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon
rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností —
Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Predbežné opatrenia vrátane ochranných
opatrení — Uznávanie a výkon“

Návrhy prednesené 20. mája 2010 – generálna advokátka E. Sharpston I - 7356

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. júla 2010 I - 7408

Abstrakt rozsudku

1. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie č. 2201/2003 (Nariadenie Rady č. 2201/2003, články 8 až 14)*

2. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie č. 2201/2003 (Nariadenie Rady č. 2201/2003, články 20 a 39)*
3. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie č. 2201/2003 (Nariadenie Rady č. 2201/2003, články 20 až 27)*

1. Pokiaľ v súlade s nariadením č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1347/2000, vecná právomoc súdu, ktorý prijal predbežné opatrenie, zjavne nevyplýva z prijatého rozhodnutia alebo toto rozhodnutie neobsahuje jednoznačné odôvodnenie týkajúce sa vecnej právomoci tohto súdu odkazom na jednu zo skutočností zakladajúcich právomoc uvedených v článkoch 8 až 14 tohto nariadenia, možno na základe toho dospieť k záveru, že uvedené rozhodnutie nebolo prijaté v súlade s pravidlami týkajúcimi sa právomoci stanovenými uvedeným nariadením. Toto rozhodnutie však možno preskúmať na základe článku 20 tohto nariadenia o predbežných opatreniach vrátane ochranných opatrení, aby sa overilo, či spadá pod toto ustanovenie.
2. Vzhľadom na dôležitosť predbežných opatrení – bez ohľadu na to, či ich nariaďuje súd, ktorý má alebo nemá právomoc rozhodnúť vo veci samej –, ktoré môžu byť nariadené v oblasti rodičovských práv, a najmä vzhľadom na ich možné dôsledky na deti v nízkom veku, osobitne pokiaľ ide o dvojčatá oddelené jedno od druhého, a vzhľadom na skutočnosť, že súd, ktorý prijal opatrenia, prípadne vyhotovil osvedčenie podľa článku 39 nariadenia č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1347/2000, aj keď platnosť predbežných opatrení uvedených v tomto osvedčení je podmienená podaním žaloby vo veci samej do 30 dní, je dôležité, aby osoba dotknutá takýmto konaním, napriek tomu, že bola vypočutá súdom, ktorý prijal opatrenia, mohla podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu nariaďujúcemu predbežné opatrenia s cieľom namietajť na súde líšiacom sa od toho, ktorý prijal uvedené opatrenia, rozhodujúcim veľmi rýchlo, najmä proti právomoci rozhodovať vo veci samej,

(pozri bod 76)

ktorú si priznal súd prijímajúci predbežné opatrenia, alebo ak z rozhodnutia nevyplýva, že súd má právomoc alebo si priznal právomoc rozhodnúť vo veci samej na základe tohto nariadenia, takisto proti dodržaniu podmienok stanovených v článku 20 uvedeného nariadenia, konkrétne:

- dotknuté opatrenia musia byť naliehavé,
- musia byť prijaté vo vzťahu k osobám alebo veciam, ktoré sa nachádzajú v členskom štáte, v ktorom majú tieto sudy sídlo, a
- musia mať dočasnú povahu.

Musí existovať možnosť podať tento opravný prostriedok bez toho, aby sa prejudikovalo prípadné uznanie právomoci dotknutého súdu rozhodovať vo veci samej, ktorá by bola prípadne uznaná súdu, ktorý prijal predbežné opatrenie, osobou, ktorá podáva tento opravný prostriedok.

3. Ustanovenia článku 21 a nasl. nariadenia č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1347/2000, sa neuplatňujú na predbežné opatrenia v oblasti osobnej starostlivosti o dieťa spadajúce pod článok 20 uvedeného nariadenia. Normotvorca Únie totiž nemal záujem na takomto uplatnení, ako vyplýva tak z predchádzajúcej právnej úpravy, ako aj z rovnocenných predchádzajúcich ustanovení, akými sú nariadenie č. 1347/2000 a Bruselský dohovor II. Navyše uplatnenie systému uznávania a výkonu stanoveného nariadením č. 2201/2003 v súvislosti s predbežnými opatreniami v akomkoľvek inom členskom štáte vrátane členského štátu, ktorý má právomoc rozhodovať vo veci samej, by spôsobilo vznik nebezpečenstva obchádzania pravidiel o právomoci stanovených týmto nariadením a vznik nebezpečenstva „forum shopping“, čo by bolo v rozpore s cieľmi sledovanými uvedeným nariadením, a najmä so zohľadnením najvyššieho záujmu dieťaťa vďaka prijatiu rozhodnutí, ktoré sa ho týkajú, súdom geograficky najbližším jeho zvyčajnému bydlisku, ktorý normotvorca Únie považuje za najvhodnejší na posúdenie opatrení, ktoré sa majú prijať v záujme dieťaťa.

(pozri body 77, 97, 98)

(pozri body 84, 91 a výrok)